Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41344
Copyright: Melk, Benediktinerstift

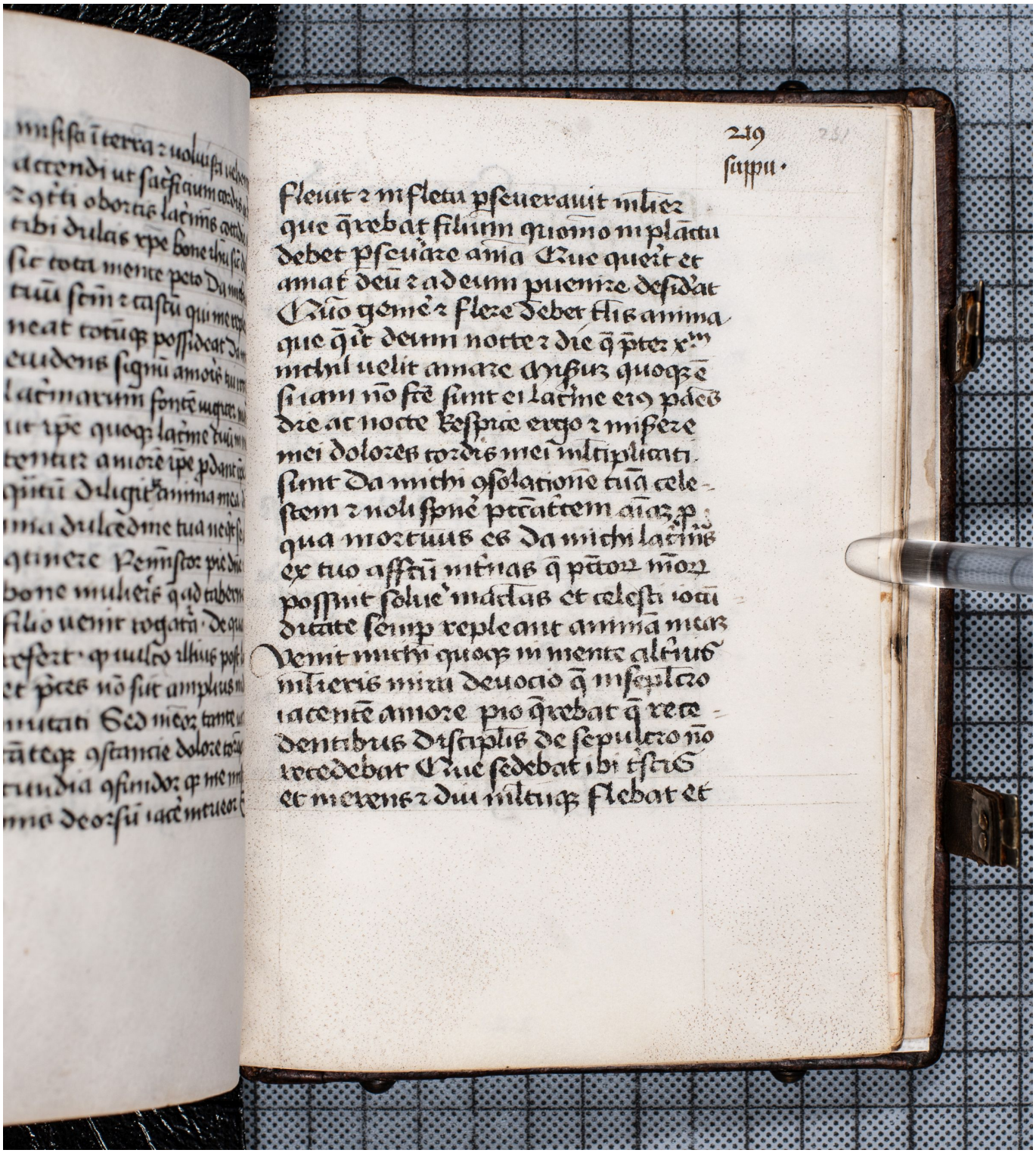

249 suppu·

fleuit ⁊ in fletu pseuerauit mulier
que q̃rebat filium quomo in plactu
debet pseuiare anima Cruce queri et
amat deũ ⁊ ad eum puenire desidat
Cruo gemere ⁊ flere debet tlis anima
que q̃it deum nocte ⁊ die q̃ pter xm
michi uelit amare angbus quoqz e
siam nõ fre sunt ei lacrime eius pdes
die at nocte respice ergo ⁊ miserere
mei dolores cordis mei multiplicati
sunt Da michi ꝗsolatione tua cele-
stem ⁊ noli spne pcatrem aiaz p
qua mortuus es Da michi lacrimas
ex tuo affectu mitias q̃ pctor mor
possunt solue macias et celesti iocũ
ditate semp repleant animam meam
Venit michi quoqz in mente altius
mulieris mirũ deuocio q̃ in sepulcro
iacente amore pio q̃rebat q̃ rede-
entibus Dyscipulis de sepulcro nõ
recedebat Cruce sedebat ibi tristis
et merens ⁊ dui multuqz flebat et